

Univerzitet u Beogradu, Filozofski fakultet
Etičkoj komisiji

02-03-2022	
Opr. jez.	Priznat
3551	

IZJAŠNJENJE

Ovim putem dostavljam izjašnjenje na *Zahtev za utvrđivanje neakademskog ponašanja*, podnet 11.02.2022. od strane dr Filipa Čukljevića, naučnog saradnika Instituta za filozofiju Univerziteta u Beogradu, Etičkoj komisiji Filozofskog fakulteta.

Rad *Hjumovo i Kantovo shvatanje epistemičke normativnosti* čiji sam autor predstavlja originalnu i opsežnu komparaciju Hjumovog i Kantovog shvatanja epistemičke normativnosti.

U radu je izvršen pregled dostupne literature o Hjumovom shvatanju epistemičke normativnosti. Fokus na *Raspravu* i Hjumova opšta pravila već postoji u filozofskoj literaturi, na šta sam opsežno referirao. Da slučaj bude neobičniji, optužen sam da sam „preuzeo ideje“ bez „navođenja odgovarajućih referenci“ iz sledećih tekstova:

- **Espinosa**, R. M. (2016), General rules and the normative dimension of belief in Hume's epistemology, *Filosofia Unisinos*, 17(3), 283-290.
- **Hickerson**, R. (2013), What the Wise Ought Believe: A Voluntarist Interpretation of Hume's General Rules, *British Journal for the History of Philosophy*, 21:6, 1133-1153.

Međutim, opsežno sam navodio reference iz oba teksta, u šta se može ostvariti uvid iz spiska korišćene literature kao i iz samog rada u poglavljima u kojima **eksplicitno navodim** korišćenje primera i analize filozofa Espinoze i Hikersona. Pored toga, u svakom od poglavlja u kojima su korišćeni navedeni radovi **pružam komentare i sopstvenu interpretaciju** literature koju sam, uz odgovarajuće i uredno referiranje, koristio.

U radu je takođe izvršen pregled dostupne literature o Kantovom shvatanju epistemičke normativnosti. Fokus na *Drugu analogiju* i Kantove epistemičke maksime već postoji u filozofskoj literaturi, na šta sam opsežno referirao. Da slučaj bude dvostruko neobičniji, optužen sam za „preuzimanje ideja“ bez „navođenja odgovarajućih referenci“ iz sledećih tekstova:

- **Hutton**, J. (2019), Epistemic normativity in Kant's "Second Analogy", *Eur J Philos*, 27: 593– 609.
- **Cohen**, Alix (2018), Kant on science and normativity. *Studies in History and Philosophy of Science Part A*, 1: 6-12.

Međutim, i u ovom slučaju sam opsežno navodio reference iz oba teksta, u šta se može ostvariti uvid iz spiska korišćene literature kao i iz samog rada u poglavljima u kojima **eksplicitno navodim** korišćenje primera i analize Haton i Koen. Pored toga, u svakom od poglavlja u kojima su korišćeni navedeni radovi **pružam komentare i sopstvenu interpretaciju** literature koju sam, uz odgovarajuće i uredno referiranje, koristio.

Osim prethodno navedena **četiri rada**, za čije plagiranje sam optužen, a koje sam **eksplicitno naveo u spisku korišćene literature i na koje sam referirao u odgovarajućim poglavljima**, postoji još jedan tekst za čije se plagiranje teretim. U pitanju je sledeći tekst:

- **Railton, P.** (1999). Normative force and normative freedom: Hume and Kant, but not Hume versus Kant. *Ratio*, 12(4), 320-353.

U ovom slučaju mi se zamera što se etimologija pojma „normativnosti“, koja potiče iz latinskog jezika, poklapa sa etimologijom koju je upotrebio Railton. Međutim, jednostavnom pretragom etimološke istorije pojma normativnosti na *Google Scholar* platformi možemo da dođemo do bar 500 radova koji se kroz par rečenica osvrću na etimologiju normativnosti bez ikakvog referenciranja, budući da se radi o pukoj etimološkoj činjenici.

Jedini rad, za čije plagiranje sam optužen, koji se ujedno bavi Hjumom i Kantom je upravo Railtonov rad. Međutim, teretim se za preuzimanje etimologije pojma normativnosti iz tog rada a ne za preuzimanje ideja ili bilo kakve komparacije Hjumovog i Kantovog shvatanja epistemičke normativnosti.

Uz prethodno navedeno, **originalni delovi** rada *Hjumovo i Kantovo shvatanje epistemičke normativnosti* predstavljaju moje **komentare na opsežno referiranu literaturu** kao i originalnu **komparaciju Hjumovog i Kantovog shvatanja epistemičke normativnosti**. Zlonamerni podnosilac prijave nije podvukao nijednu rečenicu u **bilo kom delu koji predstavlja moju originalnu analizu**. Nijedan od navedenih radova nije usredsređen na upoređivanje Hjumovih opštih pravila i Kantovih epistemičkih maksima, kao ni na posledice takve komparacije na razumevanje problema epistemičke normativnosti u jednom specifičnom periodu istorije filozofije. Poslednje navedeno upravo i predstavlja moj originalni doprinos shvatanju epistemičke normativnosti.

Prijava dr Filipa Čukljevića je zasnovana na neukim, ignorantskim i isfabrikovanim komentarima u vezi sa istraživanjem Hjumovog i Kantovog shvatanja epistemičke normativnosti. Navedeni očigledno ne razume šta predstavljaju istraživanja u okviru istorije

filozofije, kao ni praksu referiranja i citiranja radova u društveno-humanističkim naukama, a naročito filozofiji. Međutim, smatram da dr Filip Čukljević nije toliko neuk koliko su po sredi zlonamerni pokušaji zastrašivanja, ponižavanja i posramljivanja mene kao mlađeg kolege istraživača i doktoranda. Razlozi zbog kojih dr Filip Čukljević opsesivno podnosi prijave protiv mene su dvostruki:

- 1) Zajedno sa kolegama sa Instituta za filozofiju podneo sam Zahtev za utvrđivanje neetičkog ponašanja dr Filipa Čukljevića usled zastrašivanja, posramljivanja, neprimerenih javnih istupa i obraćanja političkim organizacijama koji su proizveli atmosferu straha i onemogućili rad većini kolega sa Instituta za filozofiju. Nakon toga sam se našao na udaru osvetoljubive agresije i revanšizma dr Filipa Čukljevića.
- 2) Početkom januara 2022. godine prijavio sam se na konkurs raspisan u časopisu „Poslovi“ za radno mesto asistenta za užu naučnu oblast Opšta filozofija; težišta istraživanja: antička filozofija, srednjovekovna filozofija, novovekovna filozofija, nemačka filozofija 18. i 19. veka i savremena filozofija 19, 20. i 21. veka. Ubrzo nakon mog konkurisanja obavešten sam da je Etičkoj komisiji Filozofskog fakulteta podneta prijava, od strane dr Filipa Čukljevića, da sam plagirao naučni rad koji je objavljen u zborniku „Etika i istina u vreme krize“; izdavač Filozofski fakultet. Prijava je očigledno bila upućena kako bi ugrozila moja prava da se prijavim na konkurs. Time sam se našao u situaciji nasilnog i agresivnog pokušaja dr Filipa Čukljevića da mi se revanšira jer sam pokušao da zaštitim sebe, kao i kolege sa Instituta, od zlostavljanja na radu koje se nad nama sprovodi. Nakon predloga Komisije da budem izabran u zvanje asistenta, dr Filip Čukljević je primetio da navodno plagirani rad nije deo konkursne dokumentacije (budući da nema veze sa istorijom filozofije) i odlučuje se na još jedan zlostavljački potez prijave za plagiranje, kako bi pokušao da kompromituje moj izbor u zvanje asistenta. U međuvremenu je dr Filip Čukljević podneo još jedan zahtev za utvrđivanje neakademskog ponašanja protiv mene i na taj način naneo veliku štetu mom ugledu i časti (koje tek stičem, budući da sam doktorand).

Ponoviću još jednom da su protiv mene, u periodu trajanja konkursa i procedure za izbor u zvanje asistenta, od strane dr Filipa Čukljevića podnete tri prijave. Da po sredi nije samo koincidencija ukazuje i činjenica da je Saša Popović, kao jedan od kandidata, u prigovoru na

odluku komisije upotrebio prijave dr Filipa Čukljevića kao glavni argument¹. Da slučaj bude neobičniji, Saša Popović u prigovoru koristi prijavu podnetu protiv mene **pre no što sam uopšte obavešten o postojanju takvog zahteva**. Takođe, prijave koje je Saša Popović uključio u svoj prigovor ne poseduju delovodni pečat, niti su zvaničnim putem dobijene od strane Etičke komisije.

Nakon tri podnete prijave od strane dr Filipa Čukljevića i tendencioznog i zlonamernog prigovora Saše Popovića, Izborna komisija nije usvojila predlog da budem izabran u zvanje asistenta. Saša Popović, kao i profesor Nebojša Grubor, upozoravaju Izorno veće da bi prihvatanjem predloga da budem izabran u asistenta **učestvovali u neakademsom ponašanju i na taj način prekršili Etički kodeks**. Dr Filip Čukljević, koji u okviru ove prijave prilaže predlog komisije da budem izabran u zvanje asistenta očigledno pokušava da kompromituje proces i da nanese veliku štetu mom ugledu i časti.

Na osnovu svega navedenog, pored obrazloženja neosnovanosti prijava dr Filipa Čukljevića, želeo bih da istaknem da razmišljam o mogućnosti podnošenja otkaza ugovora o radu. Iz najboljih namera sam želeo da se zajedno sa kolegama sa Instituta za filozofiju ogradim i zaštitim od malicioznosti dr Filipa Čukljevića, nakon čega sam se suočio sa tri prijave Etičkoj komisiji, velikim pritiscima, zastrašivanjem i posramljivanjem pred članovima Izbornog veća Filozofskog fakulteta. Za mene, kao doktoranda i mladog istraživača, ovakve okolnosti predstavljaju poguban uticaj po razvoj moje istraživačke i (potencijalne) nastavne karijere. Budući da je dr Filip Čukljević prijave protiv mene već prosledio užoj i široj naučnoj javnosti, naučnim društvima kojima pripadam kao i mojim kolegama (**pre no što je postupak pred Etičkom komisijom uopšte počeo**) pribojavam se da mi ne preostaje ništa drugo nego da ozbiljno razmotrim podnošenje otkaza ugovora o radu kako bih očuvao svoje psihičko i fizičko zdravlje.

Na kraju, želim da uputim izvinjenje Etičkoj komisiji Filozofskog fakulteta jer se moje ime toliko put provuklo kroz raznorazne prijave. Verujem da su članovi Etičke komisije fokusirani na svoje nastavne i istraživačke obaveze i da nije akademski pošteno da se kapaciteti i nadležnosti komisije zloupotrebljavaju. Žao mi je što sam postao tema koja oduzima dragoceno

¹ U šta je moguće ostvariti uvid na sledećem linku
<https://drive.google.com/file/d/14jTnSbJIUDNhQafGuMs3Ge5xMpLeTjHj/view>

vreme i energiju profesorkama i profesorima koje duboko poštujem i uvažavam. Za razliku od podnosioca brojnih prijava protiv mene, usredsređen sam na istraživački rad a ne na tumačenje pravnih akata, pravilnika i Statuta u svrhu nanošenja štete i uznemiravanju svojih kolega. I dalje razmatram pravne mogućnosti kojima bih se zaštitio sudskim putem, jer ne želim da dovedim Etičku komisiju u nelagodne situacije i da opterećujem njene kapacitete. Uvek sam nastojao da doprinesem zaštiti integriteta Filozofskog fakulteta, kao i njenih članica i članova. Nažalost, zbog toga snosim posledice i veliku štetu. Zamolio bih da se postupci pokrenuti protiv mene, ukoliko je moguće, okončaju što brže kako bih, ukoliko se na to odlučim, nesmetano ostvario radna prava negde drugde. Šteta je već načinjena, budući da mi je na neki način „presuđeno“ i pre samog postupka. Kolege Filip Čukljević i Saša Popović su uspeli u nastojanju da me osramote pred Izbornim većem, a plašim se da neće stati sa zlonamernim i agresivnim ponašanjem sve dok sam zaposlen na Filozofskom fakultetu.

U Beogradu, 02.03.2022.

Petar Nurkić,

Istaživač saradnik, Institut za Filozofiju

